

JANA PECHLÁTOVÁ

MÁMA

TICHÁ TVÁŘ MATEŘSTVÍ

© Alferia

Alferia®

JANA PECHLÁTOVÁ

MÁMA

JANA PECHLÁTOVÁ

MÁMA

© 2025 Jana Pechlátová
© Grada Publishing, a.s., 2025

ISBN 978-80-271-5782-2 (print)

„Aby světlo mohlo zářit, musí existovat i tma.“

VÁHA LÁSKY

Kolena se podlamují, záda hrbí,
ale Láska – opěrnou mi je holí.

— J.P. —

”

Slzy padají na chmýrka havraní,
rty o úsměv se snaží
pro to štěstí na dlani,
jež tak málo váží.

Tak mnoho to málo znamená,
pár deka celým je světem,
něha, kdysi tak vzdálená,
dnes pláče nad dítětem.

V celé své prosté nahotě
láska druhému se dává,
to nejmenší v životě
největším se stává.

— MARTINA MAJOROŠOVÁ —

MOJE TĚLO

Znám své tělo,
věřím v něj.
Ostatní nechť klidně soudí,
ať říkají si, že příliš hubená či tlustá jsem,
já vím, že hodno oslavy jest
za to, co pro mě udělalo –
že přivedlo sem tebe.

— J.P. —

”

Moje tělo je mým chrámem,
souzním a v lásce žiju s každým šrámem.
Byť sama jsem na něj kdysi, ve své ješitnosti, byla přísná,
dnes už děkuji mu denně, vím, jaká síla v něm dřímá.

Dalo mi sílu vytvořit život, krmit mé děti
a bez spánku žít.

Jak můžete mu brát jeho hrdost,
říkat, co smí a co nechat být?

Já svému tělu věřím a dám na jeho rady.
Co druzí tak vnímají, já nevidím jako vady.
Ať jakkoli žena naloží se svým chrámem,
nech si, světe, své soudy, je to jejím právem.

— PAYA MAY —

DVĚ STRANY MINCE

Kdy uleví se mi? Kdy přestanu se strachovat,
aby vše dobře dopadlo?

... na konci. Myslím, že teprve tehdy se ten těžký kámen svalí
z mé hrudi – to, až uvidím své děti
prožívat dospělosti krásy a milovat ratolesti své vlastní...

— J.P. —

”

Zdi nářků své uši otevřely.
Jedna naslouchá myšlenkám dcery,
druhá myšlenkám matky její.
Myšlenkám, které z lásky vycházejí.

Spárám na zdech dech se tají.
Dva příběhy se jimi prodírají.
Příběh lidského zraní,
příběh žití a umírání.

Příběhy, kterým nic na světě nezabrání.

—